

[Hans Rasmussen.]

paa, at praktisk talt var det saaledes tidligere, at hele den danske Indførsel til England var fri for Told, medens Forholdet nu er det, at over Halvdelen af Danmarks Eksport til England rammes af Told. Og endvidere maatte det give Anledning til Betæneligheder, naar man ovre i England forhandlede om at indføre Kontingentering i Forbindelse med Told. Det var vistnok i lange Tider den almindelige Opfattelse herhjemme, at der neppe kunde blive Tale om nogen Kombination af disse Foranstaltninger, og dog har vi jo set, at den alligevel er kommet.

Nu staar vi i dette Øjeblik overfor Spørgsmaalet om Ratifikation af den Aftale, som efter lange Forhandlinger er kommet til Veje, staar overfor at skulle svare Ja eller Nej til den Overenskomst, der nu foreligger Forslag om at godkende. Min Gruppe har overdraget mig at udtale, at vi ønsker at svare Ja til denne Overenskomsts Godkendelse. Dette er ikke Udtryk for nogen særlig Glæde over det foreliggende Resultat; vi ser saaledes paa det, at denne Overenskomst, der spænder over saa vide Felter, er blevet tilvejebragt derved, at man fra begge Sider har maattet give noget for noget. Jeg er tilbøjelig til at tro, at hvis vi var i Stand til at se for os Udtryk for de vidt forskellige Følelser, der i Anledning af Overenskomsten gør sig gældende indenfor dansk Erhvervsliv, vilde det være en ret broget Skala, vi kom til at staa overfor.

Jeg synes imidlertid ikke, der er nogen særlig Anledning til at gaa ind paa Enkeltheder. Saaledes som Sagen foreligger for os, maa den bedømmes under eet, tages som en Helhed. Og naar vi da ser paa denne Helhed og forsøger at afveje de forskellige Ting mod hinanden: Sikringen af Landbrugs-eksporten og de Indrømmelser, der til Gengæld er gjort fra dansk Side med Hensyn til Toldnedsættelser, Toldbindinger og Aftaler af forskellig Art, søger at vurdere det som Helhed, mener vi for vort Vedkommende at maatte udtale, at denne Overenskomst er en brugelig Overenskomst, under hvilken vi ogsaa her i vort Land vil kunne arbejde med relativ Tryghed i de kommende 3 Aar.

Jeg slutter mig gerne til den højtærede Udenrigsministers Anerkendelse af den Holdning, der er udvist fra de danske Forhandlers Side, og jeg udtaler min Glæde over, at det trods utvivlsomt ret vidt forskellige Anskuelser er lykkedes at bøje Villierne saaledes mod hinanden, at de danske Erhverv i Hovedsagen er kommet til at staa paa samme Linie i dette Spørgsmaal, og at alle Hoved-

erhvervene er gaaet ind for Gennemførelsen af Overenskomsten. Jeg udtaler min Glæde derover, og jeg tror for øvrigt ogsaa, det er paa sin Plads, at den højtærede Udenrigsminister udtalte sin Anerkendelse af den Fasthed, hvormed Danmarks Finansminister har ledet Forhandlingerne i London paa Danmarks Vegne. Jeg ønsker her for mit eget Vedkommende at føje til min Anerkendelse overfor den højtærede Udenrigsminister for hans Deltagelse i det Arbejde, der er gaaet forud med Hensyn til Tilrettelæggelsen af hele det omfattende Stof og af de Forhandlinger, som nu er afsluttet.

Den Gruppe, jeg repræsenterer, ønsker da at sige Ja til denne Overenskomst, og vi mener, det vil være paa sin Plads, at vi svarer dette Ja ret hurtigt. Jeg skal ganske afstaa fra at ontale Enkeltheder i Overenskomsten, og jeg synes ogsaa, det vil være overflødig, efter at den ærede Udenrigsminister saa fyldigt og klart har gjort Rede for alle Enkeltheder i Aftalen.

Et enkelt Punkt ønsker jeg dog at knytte et Par Bemærkninger til i Forbindelse med min Udtalelse om, at der ganske naturligt hersker forskellige Følelser omkring i Erhvervslivet overfor Aftalen som Helhed. Jeg tager neppe fejl, naar jeg gaar ud fra, at der er Kredse indenfor vort Erhvervsliv, hvor man føler sig skuffet, og jeg tilføjer, at jeg mener: med nogen Ret føler sig skuffet over Resultatet.

Jeg tænker her paa Spørgsmaalet om Kreatureksporten. Vi ved alle, at Kreatureksporten spiller og har spillet en stor Rolle i visse Dele af vort Land, og nu er det beklageligvis ikke lykkedes at faa knyttet til den Aftale, der her er Spørgsmaal om at godkende, nogen Bestemmelse om Sikring af Afsætningen af dansk Kød i England. Vi kunde have ønsket, at det var lykkedes, men vi maa gaa ud fra, at naar det ikke er lykkedes, er det, fordi England ganske bestemt er gaaet imod de danske Ønsker.

Naar jeg nu nævner dette Spørgsmaal, er det for at henstille til Regeringen at overveje, om det ikke under en kommende Ordning — enten man nu kalder det en Kødordning eller en Kvægordning, jeg tænker her paa den indskrænkede Kvægekspport, der nu finder Sted — vilde være muligt ved Tilrettelæggelsen at ordne det saaledes, at der tages særligt Hensyn til de Landsdele, hvor man gennem Slægtled har indrettet sig paa at opdrætte Kvæg til Eksport. Jeg synes, det vilde være rimeligt at overveje dette, idet det jo blot vilde betyde, at dette Spørgsmaal blev ordnet nogenlunde paa